Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dñm iusti mēbūr in eam i. peam. Et cūlbī
alicui ab alio exponūt. p sup ponūt. vt beda
in o/arcū i. sup marcū. Quatuor modi s
ḡnatice o/structionis. Ab soluta. Recipca...
Transitiua. Reūsitiua. Absoluta ē. que fit
tantum pnominatiuū casū. ꝗ uocatiuum
vt virgilius scribit. Cicero disputat. Pno
catiuū. vt ō magister doce puer disce.
Recipca ē q̄ fit pobliquū casū ad eandē p
sonam pmentem. vt ego diligo me. tu
diligis te. ille diligit se. Transitiua est q̄
tantum fit ad aliā psonā pobliquū casū.
vt ego diligo te. tu diligis me. ille dilig
illum. Reūsitiua ē q̄ fit de una psona
ad aliā pobliquū casū. ꝗ ab alia reūtur
ad eandem. vt ego rogo te. ut uenias ad
me. et rogas me ut uenā ad te. ꝗ dñs
meus rogat te ut uenias ad se.

Tria gēa poematis s. p̄mū q̄ndo auctor
mōduerit. psonā loquentes. ꝗ ipse ū loq̄tur.
vt terentius. qd ap̄ grecos uocat dragma
ticon. aut misticon. ap̄ nos aut imita
tiuū uel actiuū. Imitatiuū. ut terentius
q̄ imitatus est grecos. Actiuū ut salemon
in cantico. Secūm q̄ndo auctor narrat.
vt iob. qd uocat ap̄ grecos ecagema